సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు [1964] సంపుటి.

లక్ష్మీ నారాయణ్

V

మొదటి అదనపు జిల్లా (జడ్జి, న్యాయమూర్తి,

అలహాబాద్

(బి. పి. సిన్హా, సి.జె., పి.బి: గజేంద్రగడ్కర్, కె.ఎస్.వాంచూ, కె.సి.దాస్ గుప్తా, జె.సి. షా, జె.జె.)

హైకోర్టు అప్పీలు-అధికారాల బదిలీ-జిల్లా కోర్టు పరిధి పెంపు-హైకోర్టులో పెండింగ్ లో ఉన్న మొదటి అప్పీలును జిల్లా కోర్టుకు బదిలీ చేయడం-చెల్లుబాటు-అప్పీల్ కోడ్ ఆఫ్ సివిల్ ప్రొసీజర్, 1908 (యాక్ట్ 5 ఆఫ్ 1908) మరియు 24 (1) (ఎ) - యుపి సివిల్ లాస్, 1954 (సంస్కరణలు మరియు సవరణ) చట్టం, 1954 (యు. పి. 24 ఆఫ్ 1954), సెక్షన్ 3(3).

యు.పి. పౌర చట్టాలు (సంస్కరణలు మరియు సవరణ చట్టం, 1954, బెంగాల్, ఆగ్రా మరియు అస్సాం యొక్క సెక్షన్ 21 (ఐ) (సి) సవరించబడింది. సివిల్ కోర్టుల చట్టం, 1837, జిల్లా కోర్టులు పదివేల రూపాయల వరకు విలువ చేసే మొదటి అప్పీళ్లను విచారించడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. సెక్షన్ 3 (1) ప్రకారం ఈ చట్టం ప్రారంభానికి ముందు ఏ కోర్టులోనైనా విచారణ ప్రారంభించాలి, లేదా ప్రారంభించాలి; ఇక్కడ చేసిన ఏవైనా సవరణలను పట్టించుకోకుండా, వినబడుతూనే ఉండాలి మరియు అటువంటి కోర్టుచే నిర్ణయించబడుతుంది". కొన్ని ఆస్తులను స్వాధీనం చేసుకోవాలని పిటిషనర్ సివిల్ జడ్జిస్ కోర్టులో దావా వేశారు. మొదటి దావా అప్పీలును నవంబరు 27న హైకోర్టు కొట్టివేయగా , 1952 ఫిబ్రవరి 8న హైకోర్టులో తొలి అప్పీలుకు మొగ్గు చూపారు. అతను

ఆ విజ్ఞప్తిని ఎంచుకున్నాడు; సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 24 (1) (ఎ) కింద ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఛాంబర్స్ లోని ప్రధాన న్యాయమూర్తి మరియు పార్టీలకు నోటీసు ఇవ్వకుండా, విచారణ కోసం అలహాబాద్ జిల్లా న్యాయమూర్తికి బదిలీ చేశారు. పిటిషనర్ ఆ కోర్టు ముందు హాజరై అప్పీలును విచారించడానికి ఆ కోర్టు పరిధిపై ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తారు. అభ్యంతరాన్ని తోసిపుచ్చిన పిటిషనర్ ఆర్టికల్ 226 సింగిల్ జడ్జి కింద హైకోర్టును ఆశ్రయించగా డివిజన్ బెంచ్ నిర్ణయం మేరకు పిటిషన్ ను కొట్టివేసింది. ఈ తీర్పుపై దాఖలైన అప్పీలునుడివిజన్ బెంచ్ కొట్టివేసింది.

చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1) ప్రకారం తమ ముందు పెండింగ్ లో ఉన్న అప్పీలును విచారించే అధికారం హైకోర్టుకు మాత్రమే ఉందని పేర్కొంది. మరియు దానిని బదిలీ చేయడం ద్వారా. సెక్షన్ ముగింపు మాటలను అమలు చేయడంలో జిల్లా కోర్టు విఫలమైంది.

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 24 ప్రకారం అప్పీలును బదిలీ చేసే కోర్టు దానిని పరిష్కరించే అధికారం కలిగి ఉండాలి. చట్టంలోని సెక్షన్ 3(ఐ) నేపథ్యంలో అప్పీలును విచారించే అధికారం జిల్లా కోర్టుకు లేదు.

హైకోర్టుకు ఉపశమనం కలిగించడమే ఈ చట్టం ఉద్దేశం అయినప్పటికీ, పెండింగ్ లో ఉన్న మొదటి అప్పీళ్లకు సంబంధించి శాసనసభ ఆ ఉపశమనం ఇవ్వలేదని స్పష్టమైంది.

ఇంకా చెప్పాలంటే.. సాధారణంగా కోర్టుకు వ్యతిరేకంగా ఎటువంటి ఖర్చులు ఇవ్వబడవు మరియు హైకోర్టు అలా చేయడంలో తప్పు చేసింది.

సర్జుదీ వర్సెస్ రాంపతి కున్వారీ, 1962 ఆల్. ఎల్.జె. 544 మరియు సిరిల్ స్పెన్సర్ వర్సెస్ ఎం.హెచ్. స్పెన్సర్, 1955 ఆల్. ఎల్.జె. 307, పరిగణనలోకి తీసుకోబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్; పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 784 ఆఫ్ 1962.

అలహాబాద్ హైకోర్టు 1962 జులై 13న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై 1962 స్పెషల్ అప్పీల్ నెం.82లో అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ తరఫున అటార్నీ జనరల్ ఎం.సి.సెతల్వాడ్, పిటిషనర్ తరఫున బి.సి.మిశ్రా వాదనలు వినిపించారు.

కె.ఎస్. ఇలజెల మరియు సి.పి. లుల్, ప్రతిస్పందకుడు నెం.1 కొరకు.
మధ్యవర్తిగా జేపీ గోయల్..

1962. డిసెంబర్, 20. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

సిన్హా, సి.జె.-1962 అప్పీలు 13వ తేదీ అని, మాకు తెలియజేయడానికి అనుమతించామని, అందుకు గల కారణాలను అనుసరించి ఆ డిసెంబర్ లో ఇరుపక్షాల కేసు విచారణను పూర్తి చేశామన్నారు.

ఈ అప్పీలులో నిర్ణయించవలసిన ఏకైక ప్రశ్న ఏమిటంటే, యుపి సివిల్ లాస్ (సంస్కరణలు మరియు సవరణ) చట్టం (యు.పి. 1954 యొక్క XXIV) దీనిని ఇకపై చట్టంగా సూచిస్తారు - చట్టం అమలుకు ముందు నిర్ణయించిన దావాలో మొదటి అప్పీలు, ఇందులో పది వేల రూపాయల కంటే తక్కువ విలువ ఉండవచ్చు.
విచారణ మరియు పరిష్కారం కోసం జిల్లా న్యాయమూర్తి లేదా అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తికి బదిలీ చేయబడుతుంది. అలహాబాద్ మొదటి అదనపు జిల్లా జడ్జి ఈ అప్పీలులో మొదటి ప్రతివాదిగా ఉన్నారు మరియు విచారణకు న్యాయవాది ద్వారా హాజరయ్యారు. ప్రధాన అప్పీలులో ప్రతివాదులుగా ఉన్న ఇతర ప్రతివాదులు హాజరు కాలేదు మరియు ఈ అప్పీల్ ఫలితంపై ఆసక్తి చూపడం లేదు.

పార్టీల మధ్య వివాదంలో ఉన్న అంశాలను బయటకు తీసుకురావాలంటే కింది వాస్తవాలను పేర్కొనాలి. పిటిషనర్ గా 1949 నాటి 7వ నెంబరు దావాను సివిల్ జడ్జి కోర్టులో దాఖలు చేశాడు.మథుర, 1949 జనవరి 26 న కొన్ని ఆస్తులను కలిగి ఉన్నందుకు, ప్రతివాదులు ఇద్దరు మరియు ముగ్గురు. 1951 నవంబర్ 27న ఆ దావాను కొట్టివేశారు. విఫలమైన పిటిషనర్ అలహాబాద్ లోని హైకోర్టుకు మొదటి అప్పీలుకు మొగ్గు చూపాడు, మరియు దీనికి మొదటి అప్పీల్ నెంబరు ఉంది. 1952 లో 37.పైన పేర్కొన్న మొదటి అప్పీలు 1952 ఫిబ్రవరి 8 నుండి 1952 ఏప్రిల్ 23 వరకు హైకోర్టులో పెండింగ్ లో ఉంది, అప్పీలు విచారణ కోసం అలహాబాద్ జిల్లా

న్యాయమూర్తి కోర్టుకు బదిలీ చేయబడిందని పక్షాలకు తెలియజేయబడింది. ఛాంబర్స్ లో విజ్ఞులైన ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఈ ఉత్తర్వును జారీ చేశారు. సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని 24 (ఐ) (ఎ) సంబంధిత పక్షాలకు నోటీసు ఇవ్వకుండా తన సొంత తీర్మానంపై. ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఉత్తర్వులు ఈ విధంగా ఉన్నాయి:

> "ఈ కోర్టు ఆదేశాల ప్రకారం ఇక్కడ జతచేయబడిన జాబితాలో పేర్కొన్న మొదటి అప్పీళ్లను జిల్లా కోర్టుకు బదిలీ చేయాలని ఇందుమూలంగా ఆదేశించబడుతోంది. అలహాబాద్ న్యాయమూర్తిని ఇప్పుడు ఆ కోర్టు నుంచి అలహాబాద్లోని 1వ అదనపు జిల్లా జడ్జి కోర్టుకు బదిలీ చేశారు.

జత చేసిన జాబితాలో ఇప్పుడు ప్రశ్నార్థకమైన అప్పీలుతో పాటు అనేక ఇతర అప్పీళ్లు ఉన్నాయి. ఇటీవలి చట్టం, పైన పేర్కొన్న చట్టం, పెద్ద సంఖ్యలో చట్టాలను సవరించిన దృష్ట్యా, వాటిలో ఒకటి బెంగాల్, ఆగ్రా మరియు అస్సాం సివిల్ కోర్టు చట్టం (XII ofL887) సెక్షన్ 21, సిఎల్. (ఎ) సబ్-ఎస్(1)ను సవరించి, ఐదు వేల రూపాయలకు బదులుగా పది వేల రూపాయలకు బదులుగా జిల్లా న్యాయస్థానాలు పది వేల రూపాయల విలువ వరకు మొదటి అప్పీళ్లను విచారించడానికి వీలు కల్పించింది. అప్పీలుదారుడు ఆ కోర్టు ముందు హాజరై అప్పీలును విచారించడానికి ఆ కోర్టు పరిధిపై ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తాడు. 1962 మే 31 నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా హైకోర్టు ఆదేశాలను తాము ఉల్లంఘించలేమని, అప్పీలుదారుని పరిష్కారం హైకోర్టులోనే ఉందని పేర్కొంటూ తన అధికార పరిధికి సంబంధించిన ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని కోర్టు తోసిపుచ్చింది. అప్పీలుకు సంబంధించిన రికార్డులను కోరడం కోసం పిటిషనర్ రాజ్యాంగంలోని 226, 227 అధికరణల కింద హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. మరియు అప్పీలును విచారించకుండా మొదటి ప్రతివాదిని నిరోధించే నిషేధపు రిట్ కోసం. ఈ రిట్ పిటిషన్

ను ఆ కోర్టు సింగిల్ జడ్జి (ద్వివేది, జె.) ముందు ఉంచారు, ఆయన జూలై 11, 1962 నాటి తన ఉత్తర్వు ద్వారా, 1961 నవంబర్ 14 న సర్జుదేయి కేసులో అదే కోర్టు యొక్క డివిజన్ బెంచ్ ఇచ్చిన తీర్పును దృష్టిలో ఉంచుకుని ఈ పిటిషన్ ను తోసిపుచ్చారు. రాంపతి కున్వారి. తీర్పును పునఃసమీక్షించాల్సిన అవసరం ఉందని తనపై ఒత్తిడి తెచ్చినప్పటికీ డివిజన్ బెంచ్ నిర్ణయం వెనుక తాను వెళ్లలేనని వివేకవంతుడైన సింగిల్ జడ్జి సరిగ్గానే ఎత్తి చూపారు. అప్పీలుదారుడు అప్పీలును లిమిన్ లో కొట్టివేస్తూ, విజ్ఞుడైన సింగిల్ జడ్జి ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీలుకు మొగ్గు చూపాడు. 1962 నాటి స్పెషల్ సివిల్ అప్పీల్ నెం.82గా ఉన్న ఈ అప్పీలును 1962 జూలై 20న పైన పేర్కొన్న డివిజన్ బెంచ్ తీర్పుతో అప్పీలులో లేవనెత్తిన ప్రశ్న ముగిసిందనే కారణంతో కొట్టివేశారు. డివిజన్ బెంచ్ ఈ ప్రశ్నను విస్తృత ధర్మాసనానికి పంపడానికి నిరాకరించింది మరియు ఆ నిర్ణయాన్ని అనుసరించడానికి ప్రాధాన్యత ఇచ్చింది. అప్పీలుదారుడు ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేయడానికి ప్రత్యేక సెలవు కోసం హైకోర్టును ఆశ్రయించాడు, అది మంజూరు చేయబడింది, అలా అప్పీల్ ఈ కోర్టుకు వచ్చింది. సంజుదేయ్ కేసులో ఈ కోర్టు ఈ సమస్యను సమగ్రంగా పరిష్కరించిందని డివిజన్ బెంచ్ పేర్కొంది . రాంపతి కున్రిరి ", ఈ కేసు చట్టానికి సంబంధించిన గణనీయమైన ప్రశ్నను కలిగి ఉంది మరియు ఇటువంటి కేసులు పెద్ద సంఖ్యలో పెండింగ్లో ఉన్నందున సాధారణ ప్రాముఖ్యతను కలిగి ఉంది. ఈ అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133(1) (సి) ప్రకారం సుప్రీంకోర్టు ధ్రువీకరణ పత్రాన్ని మంజూరు చేసింది. విచిత్రమేమిటంటే అలహాబాద్ మొదటి అదనపు జిల్లా జడ్జికి వ్యతిరేకంగా దాఖలైన కేసుల్లో హైకోర్టులో నెం.1గా ఉన్న పిటిషనర్ కు కోర్టు నష్టపరిహారం మంజూరు చేసింది.

వివాదంలోని ప్రధాన అంశాన్ని చర్చించే ముందు, 1955 నాటి మొదటి అప్పీలు నెంబరు 60లో ఈ చట్టం డివిజన్ బెంచ్ (అగర్వాలా మరియు ముల్లా జె.జె.) ముందు పరిశీలనకు వచ్చిందని ఎత్తిచూపడం అవసరం. ఎమ్.హెచ్. స్పెన్సర్. అప్పీలు హక్కు కేవలం ప్రక్రియకు సంబంధించిన విషయం కాదని, అది ప్రాథమిక హక్కుకు సంబంధించిన అంశమని, దిగువ

ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయం నుంచి పై ట్రిబ్యునల్ వరకు అప్పీలు చేసుకునే హక్కు దావా వేసిన తేదీ నాటికి స్వాధీన హక్కుగా మారుతుందని న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు. చట్టంలోని ఎస్ 3లోని నిబంధనలపై కూడా వారు ఆధారపడ్డారు, ఈ చట్టం అమల్లోకి రాకముందే హైకోర్టులో అప్పీలుకు వచ్చే హక్కు చట్టంలోని నిబంధనల వల్ల ప్రభావితం కాజాలదనే నిర్ధారణకు వచ్చారు. అందువల్ల, ఈ చట్టం అమల్లోకి రాకముందే దావా వేసినట్లయితే, గతంలో ఉన్న చట్టం ప్రకారం హైకోర్టుకు ఉన్న అప్పీళ్లన్నీ హైకోర్టులోనే ఉండేవి. ఫలితంగా వారు హైకోర్టులో అప్పీలు దాఖలు చేయడానికి అనుమతించారు. సెక్షన్ 3(1) ద్వారా హైకోర్టులో పెండింగ్ లో ఉన్న అప్పీళ్లను చట్టం అమలు నుంచి తప్పించిందనే వాదనకు ఆ కేసు స్పష్టమైన ఆధారం. అయితే పది వేల రూపాయలు లేదా అంతకంటే తక్కువ విలువ కలిగిన మొదటి అప్పీళ్లు పెద్ద సంఖ్యలో పెండింగ్ లో ఉన్న దృష్ట్యాహైకోర్టు ఈ విషయాన్ని పునఃపరిశీలించడానికి మొగ్గు చూపిందని, అందువల్ల పెండింగ్ లో ఉన్న పలు మొదటి అప్పీళ్లలో పార్టీలకు నోటీసులు ఇచ్చి కొత్తగా విచారించినట్లు తెలుస్తోంది. దేశాయ్, సి.లతో కూడిన డివిజన్ బెంచ్ ఇచ్చిన తీర్పు. జె., మరియు రామభద్రన్, జె., సుర్జుడే వి రాంపతి కున్వారీలో నివేదించబడింది. గత హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ కు భిన్నంగా ఈసారిధర్మాసనం ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది. ఈ నిర్ణయం సరైనదేనని మన ముందు సవాలు చేస్తున్నారు.

ఈ తీర్పు యొక్క యోగ్యతలను పరిశీలిస్తే, ఈ చట్టానికి పూర్వాపరాలు లేవని, ఉన్నత ట్రిబ్యునల్ కు అప్పీలు చేసుకునే హక్కు అనేది దావా వేసిన తేదీ లేదా విచారణ తేదీలో నిర్ణయించబడే ఒక స్వార్థపూరిత హక్కు అని హైకోర్టు గుర్తించినట్లు కనిపిస్తుంది. ఈ విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న హైకోర్టు చట్టం ఉన్నప్పటికీ ఆ కోర్టులో పెండింగ్ లో ఉన్న అప్పీలును తామే పరిష్కరించుకోవచ్చన్న వాదనను అంగీకరించింది. కానీ సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 24లోని నిబంధనలను సవరించే ప్రభావం ఈ చట్టానికి లేదని, దీని ప్రకారం "అప్పీలుకు పిటిషనర్ హక్కు ఎల్లప్పుడూ సెక్షన్ 24 కింద బదిలీ చేసే హైకోర్టు హక్కుకు లోబడి ఉంటుంది" అని

అభిప్రాయపడింది. ఒక కేసును సమర్థుడైన వ్యక్తికి బదిలీ చేయడానికి హైకోర్టుకు ఉన్న ఈ అధిక అధికారాన్ని హైకోర్టు స్వీకరించింది. ఈ కేసును ఫలానా కోర్టు విచారించే హక్కును కోర్టు తోసిపుచ్చింది. జిల్లా జడ్జీలు లేదా అదనపు జిల్లా జడ్జీలు తమ ముందున్న కేసులను పరిష్కరించే సామర్థ్యం ఉందా అనే ప్రశ్నను హైకోర్టు సరిగ్గా లేవనెత్తింది. ఒక కేసును హైకోర్టు తన నుంచి మరో కోర్టుకు లేదా ఒక కోర్టు నుంచి మరో కోర్టుకు బదిలీ చేసే హక్కు ఒక నిర్దిష్ట న్యాయస్థానం ద్వారా తన కేసును నిర్ణయించే హక్కును హరించివేస్తుందనే సిద్ధాంతంపై ఆధారపడటం ద్వారా ఈ విధంగా లేవనెత్తిన ప్రశ్నకు తప్పుగా సమాధానం ఇవ్వబడింది. వాస్తవానికి, ఈ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన తరువాత, పది వేల రూపాయల వరకు విలువలతో కూడిన అప్పీళ్లను జిల్లా న్యాయమూర్తులు లేదా అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తులు పరిష్కరించగలరని, అందువల్ల, అటువంటి అప్పీళ్లను ఆ న్యాయస్థానాలు తమకు నచ్చిన రోజున స్వీకరించలేనప్పటికీ, వాటిని పరిష్కరించే సామర్థ్యం వారికి ఉందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. దావా నిర్ణయం తీసుకున్న తేదీని దృష్టిలో ఉంచుకుని.. ఈ చట్టానికి రెట్రోస్పెక్టివ్ అమల్లోకి వచ్చిందా లేదా అనే విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం అసంబద్ధమని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. తమ ముందు ఉన్న అప్పీళ్లను చట్టం నిబంధనల ప్రకారం కాకుండా సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 24 ప్రకారం జిల్లా కోర్టులకు బదిలీ చేశామని హైకోర్టు స్పష్టం చేసింది. దీనికి సంబంధించి హైకోర్టు ఈ కింది వ్యాఖ్యలు చేసింది.

> 'యూపీ ఉంటే చాలు.. సెక్షన్ 24, సి.పి.సి కింద అప్పీళ్లను బదిలీ చేసే అధికారాన్ని తొలగించే నిబంధన గానీ, దాని అమలుకు ముందు దాఖలైన కేసుల నుంచి ఉత్పన్నమయ్యే అప్పీళ్లను విచారించే అధికారం జిల్లా న్యాయమూర్తులకు లేదని చట్టంలో పేర్కొనలేదు. వాటిని వినడానికి జిల్లా న్యాయమూర్తులను అసమర్థులుగా మార్చడానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 3లోని నిబంధనల్లో ఏమీ లేదు. సబ్ సెక్షన్ (1) అమలుకు ముందు పొందిన హక్కులను రిజర్వ్ చేస్తుంది, కానీ మేము ఇంతకు ముందు వివరించినట్లుగా,

అప్పీళ్లపై పక్షాల హక్కు దెబ్బతిన్నట్లయితే, అది మేము దాని యొక్క ఏదైనా నిబంధనను అమలు చేయడం వల్ల కాదు, సెక్షన్ 24, సిపిసి కింద మా అధికారాన్ని ఉపయోగించడం వల్ల".

ఈ కేసును పరిపాలించాల్సిన చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1)లోని నిబంధనలను అర్థం చేసుకోవడంలో హైకోర్టు పూర్తిగా తప్పుదారి పట్టింది.

"ఈ చట్టం ద్వారా చేయబడిన ఏదైనా సవరణ, ఇప్పటికే చేసిన లేదా బాధించబడిన దేని యొక్క చెల్లుబాటు, చెల్లుబాటు, ప్రభావం లేదా పర్యవసానాన్ని ప్రభావితం చేయదు, లేదా ఇప్పటికే పొందిన, సంపాదించిన లేదా చేసిన ఏదైనా హక్కు, బిరుదు, బాధ్యత లేదా బాధ్యత లేదా ఏదైనా రుణం, డిక్రీ, బాధ్యత లేదా ఇప్పటికే ఉపయోగించిన ఏదైనా అధికార పరిధి నుండి విడుదల లేదా విడుదలను ప్రభావితం చేయదు, మరియు ఈ చట్టం ప్రారంభానికి ముందు ఏదైనా కోర్టులో ఏర్పాటు చేసిన లేదా ప్రారంభించబడిన ఏదైనా ప్రొసీడింగ్, ఇందులో ఏవైనా సవరణలు చేసినప్పటికీ, అటువంటి కోర్టు ద్వారా విచారణ మరియు నిర్ణయం తీసుకోవడం కొనసాగుతుంది."

"ఈ చట్టం ప్రారంభానికి ముందు ఏ కోర్టులోనైనా ప్రొసీడింగ్ ప్రారంభించబడిన లేదా ప్రారంభించబడిన ఏదైనా విచారణ, ఇందులో చేసిన ఏవైనా సవరణలు ఉన్నప్పటికీ, అటువంటి కోర్టు ద్వారా విచారణ మరియు నిర్ణయం కొనసాగుతుంది" అనే పదాలను హైకోర్టు అమలు చేయలేదు. ఇప్పుడు చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1)లో ఉటంకించిన పదాలకు పూర్తి రూపం ఇస్తూ, తమ ముందు పెండింగ్ లో ఉన్న అప్పీళ్లను విచారించి, నిర్ణయం తీసుకునే అధికారం హైకోర్టుకు మాత్రమే ఉంటుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఇటువంటి అప్పీళ్లను విచారించే అధికారం జిల్లా

కోర్టులకు లేదు, అందువల్ల, దావా లేదా అప్పీల్ లేదా ఇతర ప్రొసీడింగ్స్ బదిలీ చేయబడిన కోర్టు వాటిని విచారించడానికి లేదా పరిష్కరించడానికి అర్హత కలిగి ఉండాలని 24 వ అధికరణలో జిల్లా న్యాయమూర్తి లేదా అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తి విచారించాల్సిన అప్పీళ్లను హైకోర్టు బదిలీ చేయడానికి వీల్లేదు. హైకోర్టులో అప్పీలుకు ప్రాధాన్యమిచ్చిన రోజున, జిల్లా కోర్టులు అటువంటి కేసును విచారించే అధికారం కలిగి లేవు. సివిల్ కోర్టుల చట్టంలోని 21వ అధికరణ సవరణ వల్ల ఇలాంటి కేసులను విచారించే సామర్థ్యం ఆ న్యాయస్థానాలకు కలుగుతుంది.సెక్షన్ 3(1) ప్రవేశపెట్టిన విధంగా పొదుపు నిబంధన లేనప్పుడు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 24ను ఆశ్రయించడం సబబేనా అనే ప్రశ్నను మనం ఇక్కడ పట్టించుకోవడం లేదు. అయితే ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1) దృష్ట్యా, ఈ చట్టం అమల్లోకి రాకముందు నిర్ణయించిన కేసుల్లో పది వేల రూపాయలు లేదా అంతకంటే తక్కువ విలువ కలిగిన అప్పీళ్లను, హైకోర్టులో పెండింగ్ లో ఉన్న అప్పీళ్లను విచారించే అధికారం జిల్లా న్యాయస్థానాలకు ఉందని భావించడం అసాధ్యం.

చట్ట సవరణకు ప్రకటించిన లక్ష్యాలు, కారణాల దృష్ట్యా హైకోర్టు ఈ నిర్ణయానికి వచ్చింది. వాస్తవానికి, హైకోర్టు ఆబ్జెక్ట్స్ అండ్ రీజన్స్ స్టేట్మెంట్ నుండి ఈ క్రింది సారాంశంపై ఆధారపడింది:

> "హైకోర్టులో పని పరిమాణాన్ని తగ్గించడానికి మరియు అప్పీళ్లను త్వరగా పరిష్కరించడానికి, బెంగాల్, ఆగ్రా మరియు అస్సాం సివిల్ కోర్టుల చట్టం, 1887 ను సవరించాలని ప్రతిపాదించారు, తద్వారా కేసుల అప్పీళ్లను రూ .5,000 /- నుండి రూ .10,000 /- వరకు జిల్లా న్యాయమూర్తులు విచారించవచ్చు".

హైకోర్టు ఎత్తిచూపిన మాట వాస్తవమే ఈ సవరణ వెనుక ఉద్దేశం హైకోర్టుకు ఉపశమనం కలిగించడమే. కానీ "తక్షణమే ఉపశమనం అవసరం" అని శాసనసభ చట్టాన్ని సవరించిందని భావించడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసింది. చట్టం ప్రారంభమైన తర్వాత ఏర్పాటు చేయాల్సిన అప్పీళ్ల విషయంలో హైకోర్టుకు సవరణ చట్టం ఉపశమనం కలిగించి ఉండవచ్చు, కానీ పెండింగ్లో ఉన్న మొదటి అప్పీళ్లకు సంబంధించి ఆ కోర్టుకు అవసరమైన ఉపశమనం ఇవ్వలేదు. సెక్షన్ 3(1)లోని నిబంధనలను క్షుణ్ణంగా చదివితే శాసనసభ అంత తక్షణ ఉపశమనం ఇవ్వలేదని స్పష్టమవుతోంది. ఒకవేళ అలా చేయాలనుకుంటే, 3(1)లో ఉపయోగించిన పదాల ద్వారా దాని ఉద్దేశాలను అమలు చేయడంలో విఫలమైంది.

జిల్లా న్యాయమూర్తులు హైకోర్టు బదిలీపై అటువంటి అప్పీళ్లను మాత్రమే విచారించగలరనే చట్టపరమైన స్థితి గురించి హైకోర్టుకు పూర్తిగా తెలుసు, ఎందుకంటే వారు విచారించడానికి మరియు పరిష్కరించడానికి అర్హులు. కానీ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన రోజే అలాంటి సామర్థ్యం ఉందని నిర్ధారణకు రావడం, సెక్షన్ 3(1)లోని ముగింపు మాటలను అమలు చేయకపోవడం బలహీనతతో బాధపడుతోంది.

పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, హైకోర్టు చట్టపరమైన వైఖరిపై సరైన అభిప్రాయాన్ని తీసుకోలేదని భావించాలి. తదనుగుణంగా అప్పీలుకు అనుమతి ఉంటుంది.

అప్పీలును జిల్లా న్యాయమూర్తి లేదా అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తికి బదిలీ చేస్తూ హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తారు. దీనికి విరుద్ధంగా ఎలాంటి చట్టం లేనందున అప్పీలును హైకోర్టు స్వయంగా విచారించాలని ఆదేశించింది. ఈ కోర్టులో మరియు క్రింద ప్రధాన ప్రతివాది ఒక కోర్టు కాబట్టి, సాధారణంగా కోర్టుకు వ్యతిరేకంగా ఎటువంటి ఖర్చులు మంజూరు చేయబడవు కాబట్టి, మొత్తం ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వులు ఉండవు.

అప్పీలుకు అనుమతి